

## วิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

Appropriate Teaching Thai Methods According to the Opinions of  
Undergraduate Students and Lecturers at Rajamangala University of  
Technology Lanna

สรศักดิ์ เชี่ยวชาญ<sup>1</sup>, วิโรจน์ มงคลเทพ<sup>2</sup>, เพลิน สายประ<sup>3</sup>

Sorasak Chiewchan, Wiraj Mongkolthep, Plern Saipara

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา 12 คนและ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาทั้งหมด 300 คน จาก 6 เขตพื้นที่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ถึงวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่าความคิดเห็นของนักศึกษาโดยภาพรวมเห็นว่าวิธีการสอนที่เหมาะสมคือต้องการให้อาจารย์ใช้สื่อการสอนที่มีความทันสมัยและหลากหลาย ด้านวิธีการสอนทักษะการฟัง นักศึกษาต้องการให้มีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ด้านวิธีการสอนทักษะการพูด นักศึกษาต้องการให้มีการสอนการพูดที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ด้านวิธีการสอนทักษะการอ่าน นักศึกษาต้องการให้อาจารย์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านที่มีความทันสมัยกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน และด้านวิธีการสอนทักษะการเขียน นักศึกษาต้องการให้มีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อการประกอบอาชีพ

ด้านความคิดเห็นของอาจารย์เห็นว่าวิธีการสอนในรายวิชาภาษาไทยที่เหมาะสม คือผู้สอนจะต้องคำนึงถึงคือความสามารถในการใช้ภาษาไทยได้จริงของผู้เรียน มีสื่อการสอนที่หลากหลายทันสมัย รวมทั้งจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้านไปพร้อมๆกันกับทักษะการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ และประเมินคุณค่า สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

**คำสำคัญ :** วิธีการสอนภาษาไทย/ ความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์

<sup>1</sup> ดร., สาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน

<sup>2</sup> อาจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน

<sup>3</sup> อาจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน

## Abstract

The objectives of this research was to investigate the appropriate teaching Thai methods according to the opinions of undergraduate students and lecturers at Rajamangala University of Technology Lanna. The samples were 12 Thai Language lecturers and 300 students, including from 6 campus of Rajamangala University of Technology Lanna. The questionnaire and interview forms were used as the instruments. The result data were analyzed using two statistics, including means and standard deviation.

In this study, the opinions of undergraduate students showed that Thai Language lecturers should use the various modern instructional media for teaching. Students wanted to develop their critical listening skills. They wanted lecturers to teach speaking skills that can apply effectively in the every day life. For reading skills, students wants lecturers use instructional medias that were up to date to the situation. Furthermore, the opinions indicated that developing wrtiing skills were useful for their future career.

In the views of lecturers, the consideration to student ability in Thai language, the usage of various, modern and up-to-date of instructional media, and the designation of new classroom activities could improve the students in communication language skills (i.e. listening, speaking, reading and writing skills) and critical and analytical thinking skills.

Finally, it is believed that the communication and thinking skills are applied to use in the outside classroom in daily life of the students and are useful for their future career.

**Keyword:** Teaching Thai methods/ Opinions of undergraduate students and lecturers

## ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อีกทั้งการศึกษายังเป็นเครื่องมือในการเตรียมประชากรให้มีคุณภาพ อันเนื่องมาจากการแข่งขันในสภาวะโลก ปัจจุบันทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้นการศึกษาถือเป็นกุญแจที่สำคัญไปสู่เป้าหมายดังกล่าว การศึกษาทุกระดับมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา ที่มีภารกิจหลักในการจัดการเรียนรู้ในระดับสูงให้กับผู้เรียนเพื่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษานี้จึงต้องให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และผลิตบัณฑิตที่มีศักยภาพในการพัฒนาประเทศ

แต่สภาพการสอนในระดับอุดมศึกษาของไทยจากการศึกษาของ พันธุ์ศักดิ์ พลสารัมย์ (2543, หน้า 3) พบว่ามีปัญหาด้านวิธีการสอนของอาจารย์มักใช้แบบบรรยาย ใช้การถ่ายทอดความรู้ ไม่ถ่ายทอดความคิดเป็นทำเป็น มุ่งเน้นการท่องจำไม่สามารถปลูกฝังการรักที่จะ

เรียนรู้ เน้นภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติ ขาดทักษะและเทคนิคในการผลิตและใช้อุปกรณ์การสอน ขาดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความเป็นจริง อีกทั้งในด้านผู้เรียน ยังขาดความอดทน ความอดทน การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขาดทักษะการวิจัย การเขียนเรียงความภาษาไทย และการสื่อสารภาษาอังกฤษ จึงถือเป็นหน้าที่สำคัญของอาจารย์ผู้สอนที่จะต้องพัฒนาวิธีการสอนให้สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนไป

วิธีการสอนจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา กิตติ รัตนราช (2550, หน้า 1) กล่าวว่าวิธีการสอนที่เหมาะสมมีอยู่ด้วยกันมากมายหลายวิธี แต่ละวิธีมีทั้งข้อดีและข้อเสีย วิธีการสอนแต่ละวิธีอาจจะเหมาะสมกับสถานการณ์บางอย่าง ซึ่งจะถือว่าวิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นวิธีที่ดีที่สุดไม่ได้ ในบางครั้งอาจต้องผสมผสานวิธีสอนหลาย ๆ วิธีเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ดังนั้นในการเรียนการสอนแต่ละครั้งต้องมีการเลือกวิธีสอนที่เหมาะสม โดยมี

หลักเกณฑ์ในการเลือก คือ ลักษณะของเนื้อหาวิชาที่จะสอน อาจารย์ผู้สอน สื่อทรัพยากรที่มีอยู่และหลักการของการเรียนรู้ ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยการรับสิ่งเร้า โดยผ่านทางประสาทรับรู้ในส่วนต่าง ๆ ยิ่งถ้าได้ใช้ประสาทรับรู้มากส่วนเพียงใด ก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้ง่ายและเร็วขึ้น ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกวิธีสอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ และสิ่งอื่น ๆ อีก เช่น ความแตกต่างระหว่างบุคคล บรรยากาศของสิ่งแวดล้อม ความพร้อมของผู้เรียน สอดคล้องกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2551, หน้า 1) กล่าวถึงวิธีการสอนระดับอุดมศึกษาไว้ว่ามีหลายวิธี ไม่มีวิธีไหนที่ดีที่สุด วิธีการสอนที่ดีนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์สาระการสอน สภาพของผู้เรียน ดังนั้น การเลือกวิธีการสอนจึงขึ้นอยู่กับการวางแผนการสอนของผู้สอนว่ามีวัตถุประสงค์อย่างไร วิธีการสอนนั้นในบทเรียนหนึ่งหรือชั่วโมงสอนชั่วโมงหนึ่งอาจใช้วิธีการสอนหลายๆ แบบก็ได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาสาระที่จะสอน ดังนั้นวิธีการสอนที่ดีจะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามที่ทฤษฎีการเรียนรู้ของเพียเจต์ ที่เชื่อว่าคนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมามีความพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม และโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมที่จะมีกิจกรรม หรือเริ่มกระทำก่อน โดยมนุษย์เรามีแนวโน้มพื้นฐานที่ติดตัวมาแต่กำเนิด 2 ชนิด คือ ข้อแรกคือการจัดและรวบรวมกระบวนการต่างๆ ภายในเข้าเป็นระบบอย่างต่อเนื่องกัน เป็นระเบียบโดยมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ตรงที่มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ข้อที่สองคือ การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมเพื่ออยู่ในสภาพสมดุล เมื่อมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมก็จะซึมซาบหรือดูดซึมประสบการณ์ใหม่ ให้รวมเข้าอยู่ในโครงสร้างของสติปัญญาเดิมและมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสติปัญญาที่มีอยู่แล้วให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม หรือประสบการณ์ใหม่ หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงความคิดเดิมให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมใหม่ (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2541, หน้า 48-49) โดยผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ผู้สอนมีบทบาทในการช่วยเหลือ แนะนำ และอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้นำทางในการเรียนรู้ของตนเองและคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนอย่างสะดวกจนบรรลุผลในการจัดการเรียนการสอนควรเน้นการเรียนรู้

กระบวนการ เป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงวิธีการเรียนรู้ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้อย่างยั่งยืนหรือเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่บุคคลใช้ในการดำรงชีวิตและแสวงหาความรู้ต่อไป (ทิศนา ขัมมณี, 2545, หน้า 70 อ้างอิงจาก Rogers, 1969)

แนวคิดการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย ซึ่งนายแพทย์ประเวศ วะสี (2541, หน้า 3) กล่าวถึงหัวใจของการปฏิรูปการศึกษาว่าคือการปฏิรูปการเรียนรู้ด้วยเหตุที่สภาพการเรียนการสอนของไทยขาดกระบวนการเรียนรู้ที่ดีส่วนใหญ่เข้าใจว่า การเรียนคือการท่องหนังสือ ผลที่ตามมาจึงทำให้ผู้เรียนตัดขาดจากความเป็นจริงรอบตัว คิดไม่เป็น ทำไม่เป็น สัมพันธ์กับคนอื่นและสิ่งแวดล้อมไม่เป็น เมื่อเข้าสู่โลกของงานอาชีพจึงไม่มีศักยภาพเต็มที่ในการพัฒนาตน พัฒนางาน และพัฒนาประเทศ (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ และดารณี คำวัจนัง, 2545, หน้า 4-5) ตรงกับกฤษฎพงษ์ กิรติกร (2548) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในโลกโลกาภิวัตน์และความไม่แน่นอนของอนาคต ทำให้มหาวิทยาลัยต้องลดการให้ความรู้เชิงทฤษฎีเปลี่ยนมาเป็นความรู้ที่เข้าใจและสามารถคิดได้

หลักสูตรการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา ได้จัดให้มีรายวิชาศึกษาทั่วไปแก่นักศึกษาในทุกสาขาวิชา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและบุคลิกภาพ มีวินัย กล้าแสดงออก มีจิตสาธารณะ และสามารถทำงานเป็นหมู่คณะ พัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะด้านภาษา สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องและนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะทางปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างเป็นระบบ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง รู้เท่าทันเหตุการณ์และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

โดยนักศึกษาทุกหลักสูตรมีวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารเป็นวิชาบังคับในหมวดภาษาตะวันออก ที่นักศึกษาต้องลงทะเบียนเรียน เพราะภาษาไทยนั้นถือเป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศ วิชาภาษาไทยถือเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ที่สำคัญของนักศึกษา สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทรมพรรย

(2539, หน้า 3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทย คือช่วยให้ผู้ที่มีความสามารถทางภาษาประสบความสำเร็จในการดำเนินกิจการต่างๆ นั่นคือเมื่อมีทักษะทางภาษาสูงย่อมพัฒนาให้เกิดความคิด และสามารถนำภาษาในการสื่อสารถึงความคิดต่าง ๆ นั้นกับบุคคลได้อย่างดี เช่นเดียวกันกับ เอกฉัต จารุเมธิชน (2539, หน้า 3) ที่ให้ความสำคัญของภาษาไทยว่าเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สำคัญของมนุษย์ในการสื่อความนึกคิดให้เข้าใจกัน ทั้งในการรับความคิดจากการอ่านและการฟัง และถ่ายทอดความคิดจากการพูดและการเขียน วิชาภาษาไทยจึงเป็นวิชาศึกษาทั่วไปบังคับให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชาต้องเรียนเพื่อเพิ่มทักษะทางการใช้ภาษาในการสื่อสาร และตระหนักในคุณค่าของภาษาไทย ตรงกันกับแนวคิดของอัญชลี ทองเอมและมธุรส จงชัยกิจ (2555, หน้า 2) ที่กล่าวว่า ภาษาไทยถือเป็นเครื่องถ่ายทอดวัฒนธรรม เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญา โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ จึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรเรียนรู้ อนุรักษ์สืบสานให้อยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ธรรมชาติของภาษาจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และบริบทในสังคมทำให้ครูผู้สอนต้องรู้จักวิธีการสอนภาษาไทยที่มีความหลากหลายและทันสมัย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ มองเห็นประโยชน์ของการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการศึกษาหาความรู้ในศาสตร์อื่นๆ รวมถึงการประกอบอาชีพ นวัตกรรมการสอนจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง และเข้าใจยิ่งขึ้น เพราะวิธีการสอนหรือรูปแบบการสอนใหม่ๆ ที่หลากหลายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถจนมีศักยภาพออกสู่สังคมได้

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าอาจารย์ผู้สอนต้องมีความชำนาญการในการถ่ายทอดความรู้ ต้องสร้างทักษะทางภาษาและเจตคติที่ดีต่อภาษาไทยให้กับผู้เรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิด พิจารณาเหตุผลด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยในฐานะเป็นผู้สอนวิชาภาษาไทยจึงมีความตระหนักในว่าการจัดการเรียนการสอนในวิชาภาษาไทยนั้น มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาผู้เรียน เพราะในชีวิตประจำวันของคนในสังคมต้องมีการสื่อสารกันอยู่ตลอดเวลาทั้งเป็นผู้รับสารและผู้ส่งสาร ดังนั้นการพัฒนาทักษะการสื่อสาร

ทั้งการส่งสารและรับสารให้กับผู้เรียนเพื่อให้ทำหน้าที่ของตนในกระบวนการสื่อสารได้อย่างสมบูรณ์ อันจะส่งผลให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ (สิริวรรณ นันทจินบูล และธนาพร เสรีชัยกุล, 2554) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารให้กับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะในทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้านอันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งถือเป็นพื้นฐานทางภาษาที่สำคัญที่ใช้ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

### วัตถุประสงค์ของผู้วิจัย

เพื่อศึกษาวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

### ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ศึกษา วิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษาและอาจารย์ในด้านต่างๆ คือ ด้านวิธีการสอนโดยภาพรวม และวิธีการสอนในทักษะทั้ง 4 ด้านได้แก่การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

### นิยามศัพท์เฉพาะ

**วิธีการสอนภาษาไทย** หมายถึง วิธีการสอนภาษาไทยโดยภาพรวมและวิธีการสอนในทักษะทั้ง 4 ด้านได้แก่การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

**นักศึกษาและอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา** หมายถึง นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา 6 เขตพื้นที่ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ตาก พิษณุโลกและน่าน

### วิธีดำเนินการวิจัย

**ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง**

**ประชากร** คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา และนักศึกษา

ระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ล้านนา

**กลุ่มตัวอย่าง** คือ อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา จาก 6 เขตพื้นที่ ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ตาก พิษณุโลกและน่านกำหนดโควตาเขตพื้นที่ละ 2 คน รวม 12 คนและนักศึกษาระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนาโดยการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ กำหนดให้โควตาเลือกเขตพื้นที่ละ 50 คน แล้วสุ่ม แบบกลุ่ม จาก 6 เขตพื้นที่ รวมนักศึกษาทั้งหมด 300 คน

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาแบ่งออกเป็น 3 ตอน

1.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

1.2 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีทั้งหมด 5 ข้อคำถามในประเด็นต่างๆ คือ วิธีการสอนโดยภาพรวม วิธีการสอนทักษะการฟัง วิธีการสอนทักษะการพูด วิธีการสอนทักษะการอ่าน วิธีการสอนทักษะการเขียน

1.3 ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด เป็นข้อเสนอแนะวิธีการสอนวิชาภาษาไทยที่เหมาะสม โดยหาคุณภาพดังนี้

1) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนทางหลักสูตรและการสอน การสอนภาษาไทยและการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความตรงแบบประเมิน โดยพิจารณาความสอดคล้องกับรายการที่ประเมิน ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยยึดเอาเกณฑ์การคัดเลือกข้อรายการที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปผลการตรวจสอบพบว่า รายการมีค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00

2) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและปรับสำนวนภาษาให้เหมาะสม

3) นำเครื่องมือไปใช้ทดลองกับกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 30

คนเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของสำนวนภาษาในแต่ละข้อ รวมทั้งเพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามที่ได้ทดลองใช้นำมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามของนักศึกษาทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.89

5) ปรับปรุงแก้ไขภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามให้เหมาะสมอีกครั้งและจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาดัชนีสมบูรณเพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสม

2.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับอาจารย์

2.2 คำถามเพื่อสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมโดยภาพรวมและในทักษะทั้ง 4 ด้านอันได้แก่ ทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนโดยหาคุณภาพดังนี้

1) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนทางหลักสูตรและการสอน การสอนภาษาไทยและการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความถูกต้องของคำถามในแต่ละข้อ

2) ปรับปรุงแก้ไขแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและปรับสำนวนภาษาให้เหมาะสม

### การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปยังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เขตพื้นที่ พิษณุโลก ตาก ลำปาง เชียงใหม่ เชียงราย และน่าน เพื่อเก็บข้อมูลจากนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาทั้ง 6 เขตพื้นที่ จำนวน 300 คนและสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยของมหาวิทยาลัย 12 คน จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามคืนกลับมาเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

### การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้แก่วิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมตามความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา โดยกำหนดการแปลความหมายเป็นมาตราส่วน

ประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคอร์ท (อ้างใน บุญสูง นิลแก้ว, 2541, หน้า 146) ดังนี้

| ค่าเฉลี่ย   | ระดับความหมาย           |
|-------------|-------------------------|
| 4.50 - 5.00 | มีความเหมาะสมมากที่สุด  |
| 3.50 - 4.49 | มีความเหมาะสมมาก        |
| 2.50 - 3.49 | มีความเหมาะสมปานกลาง    |
| 1.50 - 2.49 | มีความเหมาะสมน้อย       |
| 1.00 - 1.49 | มีความเหมาะสมน้อยที่สุด |

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิดตอนที่ 3 และแบบสัมภาษณ์อาจารย์มาวิเคราะห์เนื้อหา จัดกลุ่ม เปรียบเทียบและวิจารณ์ตีความเพื่อประเมินสภาพที่เกิดขึ้น แล้วสรุปความ

### สรุปผลการวิจัย

ด้านวิธีการสอนโดยภาพรวมที่เหมาะสมพบว่า นักศึกษาอยากให้อาจารย์ใช้สื่อการสอนที่มีความทันสมัยและหลากหลายอยู่ในระดับมากที่สุด ( $\bar{x}=4.51$ , S.D.=0.62) รองลงมาคือ นักศึกษาอยากให้อาจารย์มีกิจกรรมการสอนในรูปแบบต่างๆที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.37$ , S.D.=0.67) และนักศึกษอยากให้อาจารย์ใช้วิธีการสอนหลายๆวิธีในแต่ละเนื้อหาของวิชาอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.33$ , S.D.=0.55)

ด้านวิธีการสอนทักษะการฟังที่เหมาะสม นักศึกษาอยากให้มีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์อยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.38$ , S.D.=0.72) รองลงมาคือ นักศึกษาอยากให้อาจารย์มีกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังในรูปแบบต่างๆที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.27$ , S.D.=0.68) และนักศึกษอยากให้มีการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อจับใจความสำคัญอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.22$ , S.D.=0.75)

ด้านวิธีการสอนทักษะการพูดที่เหมาะสม นักศึกษาอยากให้มีการสอนการพูดที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.38$ , S.D.=0.68) รองลงมาคือ นักศึกษาอยากให้มีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.27$ , S.D.=0.77) และนักศึกษอยากให้อาจารย์มีการนำตัวอย่างการพูดที่ดีมาประกอบการสอนอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.22$ , S.D.=0.56)

ด้านวิธีการสอนทักษะการอ่านที่เหมาะสม นักศึกษาอยากให้อาจารย์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านที่มีความทันสมัยกับเหตุการณ์ในปัจจุบันอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.33$ , S.D.=0.70) รองลงมาคือ นักศึกษาอยากให้อาจารย์ใช้เนื้อหาในการพัฒนาทักษะการอ่านจากสื่อออนไลน์อยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.27$ , S.D.=0.73) และนักศึกษอยากให้มีการสอนการอ่านหนังสืออย่างมีวิจารณ์อยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.21$ , S.D.=0.79)

ด้านวิธีการสอนทักษะการเขียนที่เหมาะสม นักศึกษาอยากให้มีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.36$ , S.D.=0.69) รองลงมาคือ นักศึกษาเห็นอยากมีการสอนการเขียนคำต่างๆในภาษาไทยให้ถูกต้องอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.33$ , S.D.=0.54) และนักศึกษอยากให้มีการสอนการเขียนในประเภทต่างๆทุกประเภทอยู่ในระดับมาก ( $\bar{x}=4.30$ , S.D.=0.85)

ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักศึกษาต่อวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสม นักศึกษาอยากให้อาจารย์สอนโดยมีตัวอย่างประกอบเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย อยากให้อาจารย์ใช้สื่อออนไลน์ มีเทคโนโลยีใหม่ๆเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการสอน มีการสอนแบบบูรณาการการใช้ภาษาไทยในทักษะทั้ง 4 ด้านและสอนให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ด้านความคิดเห็นของอาจารย์ต่อวิธีการสอนภาษาไทยโดยภาพรวม อาจารย์เห็นว่าการสอนในรายวิชาภาษาไทยสิ่งจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง คือความสามารถในการใช้ได้จริงของผู้เรียน ดังนั้นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนคือการให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงในแต่ละด้าน โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการชี้แนะวิธีการในการฝึกปฏิบัติให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนต้องการจะสื่อสารหรือรับ และสร้างให้เกิดความหลากหลายเพื่อให้เกิดกระบวนการคิดและประยุกต์ได้ต่อไป เนื้อหาหลากหลายประเภทมาให้นักศึกษาแล้วฝึกวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ประเมินคุณค่าสาระที่ได้จากการอ่าน โดยเลือกเนื้อหาที่เป็นความสนใจของนักศึกษาในแต่ละสาขา นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และการประกอบอาชีพได้

ด้านวิธีการสอนทักษะการฟัง อาจารย์เห็นว่าควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฟังสารที่มากมาย จัด

กิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังไปพร้อมกันกับทักษะการคิดวิเคราะห์ จับใจความสำคัญ ประเมินคุณค่าสิ่งที่ฟัง มีการจัดทำแบบทดสอบการเป็นผู้ฟังที่ดีก่อนและหลังจากการเรียนจัดหาสื่อการฟังที่มีเนื้อหาหลากหลายประเภทมาให้ให้นักศึกษาฟัง เช่น สารคดี บันเทิงคดี การโฆษณา ข่าวสารต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการฟังจากสิ่งรอบตัวที่พบเจอได้จริงในชีวิตประจำวัน

ด้านวิธีการสอนทักษะการพูด อาจารย์เสนอว่าควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสได้พูดในชั้นเรียน ทั้งในด้านการฝึกทักษะตามบทเรียน และการถามตอบในห้องเรียน รวมถึงการนำเสนอความคิดเห็นจากประเด็นต่างๆ ให้เกิดกระบวนการสื่อสารในชั้นเรียนทั้งระหว่างครูผู้สอนกับนักศึกษา และระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ให้นักศึกษาฝึกพูดต่อหน้าที่ประชุมชนรายบุคคลกำหนดหัวข้อให้นักศึกษาพูด รวมทั้งให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่จะพูดเองด้วย ให้นักศึกษาแสดงบทบาทในการพูดที่หลากหลาย เช่น การเป็นพิธีกร การพูดรายงานทางวิชาการ การพูดในโอกาสต่างๆ การพูดกับบุคคลประเภทต่างๆ การสัมภาษณ์ทำงาน เป็นต้น

ด้านวิธีการสอนทักษะการอ่าน อาจารย์เห็นว่าควรสอนการอ่านร่วมกับการฝึกฝนทักษะในด้านอื่นๆ โดยใช้เป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยเป็นหลัก. โดยผู้สอนต้องสร้างประเด็นในการอ่านให้กับผู้เรียนอย่างหลากหลายเพื่อให้เกิดการฝึกฝนทักษะการอ่านสารที่หลากหลาย โดยให้นักศึกษาฝึกอ่านข่าวที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน ทันสมัย เพื่อให้นักศึกษาสำหรับนักศึกษา รวมทั้งเรื่องอ่านที่นำมาจากสื่อออนไลน์ให้สามารถจับใจความ คิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลได้ ไปจนกระทั่งถึงความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ได้

ด้านวิธีการสอนทักษะการเขียน อาจารย์เห็นว่าควรสอนโดยให้ความรู้เกี่ยวกับแนวทางและวิธีการนำเสนอโดยการเขียนในลักษณะต่างๆ สร้างประเด็นในการเขียนให้กับนักศึกษาโดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกใช้กลวิธีในการเขียนที่หลากหลาย อาจนำมาประยุกต์โดยการฝึกฝนทักษะด้านนี้ควบคู่กันกับทักษะในการรับสาร สร้างความคุ้นเคยให้กับนักศึกษาในการเขียนนำเสนอ ให้สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้ได้อย่างถูกต้องตามโอกาสให้นักศึกษาเขียนเรื่องที่ใกล้ตัว เช่น เขียนบันทึกประจำวัน เขียนเกี่ยวกับอาชีพที่อยากจะทำ

ในอนาคต สาขาที่เรียน กิจกรรมที่ชอบทำยามว่าง งานอดิเรก

## อภิปรายผล

วิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมโดยภาพรวมตามความคิดเห็นของนักศึกษา ผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าโดยภาพรวมนักศึกษาอยากให้อาจารย์ใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนจึงต้องเลือกใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและให้สอดคล้องกับบทเรียน การเลือกใช้สื่อที่ทันสมัยประกอบกระบวนการเรียนนั้นมีความสำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน ที่เทคโนโลยีสารสนเทศนั้นก้าวหน้าไปอย่างมากตรงกับแนวความคิดการใช้สื่อในการสอนภาษาของนาธาน (Nathan, 1999 อ้างในหทัยรัตน์ เต็มใจ, 2552, หน้า 36) ที่กล่าวว่าเทคโนโลยีหรือสื่อการสอนสมัยใหม่เหมาะกับการสร้างสรรค์รูปแบบการกระจายข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ภาษา เพราะภาษามีความเกี่ยวข้องกับการมีปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลาย ซึ่งเทคโนโลยีใหม่ต่างเอื้อให้เกิดปัจจัยด้านนี้ได้มาก และสื่อผสมมีลัทธิเดียว มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลในรูปแบบต่างๆ เช่น ภาพ ข้อความ โดยเฉพาะเสียงที่เป็นสื่อกลางแท้จริงของภาษาที่มนุษย์ใช้ สอดคล้องกับแนวคิดของแบนดูรา (Bandura, 1989 อ้างในสมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2539, หน้า 51-52) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้โดยการสังเกตผ่านตัวแบบที่เป็นสื่อต่างๆ จะช่วยในการเรียนรู้ พิจารณา วิเคราะห์ วิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจากงานวิจัยของพดิน แดงจวง (2536) ที่ได้ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียน โดยการศึกษาด้านการใช้สื่อ พบว่าการเรียนรู้เป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสื่อ หากผู้เรียนมีความพึงพอใจกับสื่อ การเรียนรู้ของผู้เรียนก็จะมีประสิทธิภาพสูง

วิธีการสอนทักษะการฟัง นักศึกษาอยากให้มีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการฟังอย่างมีวิจารณญาณ ผลที่ได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มองว่าควรมีการสอนโดยมีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังไปพร้อมกันกับทักษะการคิดวิเคราะห์ จับใจความสำคัญ ประเมินคุณค่าสิ่งที่ฟัง จะเห็นได้ว่าการสอนภาษาเพื่อพัฒนาความคิดเป็นสิ่งสำคัญ โดยเฉพาะการคิดอย่างมีวิจารณญาณอันถือเป็นคุณสมบัติของพลเมืองโลกในอนาคต และอาจารย์ผู้สอนมีบทบาทอย่างมากในการ

ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ สอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาไวท์ฮีดส์กี (สฺราจส์ โค้วตระกูล, 2541, หน้า 61-63 อ้างอิงจาก Palinsar and Brown, 1989 ; Bivens and Berk, 1990) ที่อธิบายว่ามนุษย์ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิด ซึ่งนอกจากสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติแล้วยังมีสิ่งแวดล้อมทางสังคมซึ่งก็คือวัฒนธรรมที่แต่ละสังคมสร้างขึ้น ดังนั้นสถาบันสังคมต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สถาบันครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาของแต่ละบุคคล นอกจากนั้น ภาษายังเป็นเครื่องมือสำคัญของการคิดและการพัฒนาเชาวน์ปัญญาขั้นสูง พัฒนาการทางภาษาและทางความคิดของเด็กเริ่มด้วยการพัฒนาที่แยกจากกัน แต่เมื่ออายุมากขึ้น พัฒนาการทั้ง 2 ด้านจะเป็นไปร่วมกัน อาจารย์ผู้สอนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการนำวิธีการสอนมาใช้เพื่อส่งเสริมการคิดให้กับผู้เรียน ดังที่งานวิจัยของแมคครินค์ (McCrink, 1999) ได้ศึกษาผลของวิธีการสอนของครู และรูปแบบการเรียนของผู้เรียนที่ส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนของครูส่งผลต่อการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน ครู อาจารย์ที่สอนโดยใช้นวัตกรรมทางการศึกษาประกอบการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณมากกว่าครูที่สอนแบบปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย รัตนทองคำ (2545) และนฤมล ศราภรณ์ (2546) ที่ได้ทำการศึกษาพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา ต่างพบว่าหลังการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดอย่างมีวิจารณญาณแล้ว ส่งผลให้ผู้เรียนมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณสูงขึ้น

ด้านวิธีการสอนการพูดที่เหมาะสม นักศึกษาอยากให้มีการสอนการพูดที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันแสดงให้เห็นว่านักศึกษาต้องการนำสิ่งที่ได้จากห้องเรียนออกไปใช้ในนอกห้องเรียนได้จริง ซึ่งเป็นไปทางเดียวกันกับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มองว่าควรให้นักศึกษาได้แสดงบทบาทในการพูดที่หลากหลายสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ที่หลากหลายเช่น การเป็นพิธีกร การพูดรายงานทางวิชาการ การพูดในโอกาสต่างๆ การพูดกับบุคคลประเภทต่างๆ การสัมภาษณ์เข้าทำงาน เป็นต้น เพราะการเรียนรู้ภาษาที่ดี ผู้เรียนต้องประยุกต์ความรู้นำไปใช้ในการสื่อสารกับบุคคลต่างๆ อาจารย์จึงต้องคำนึงถึงวิธีการสอนที่เข้าใจ

ถึงธรรมชาติของภาษาว่ามีไว้เพื่อใช้ในการสื่อสารในสังคม สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ของจอห์น แมคนามารา (John Macnamara, 1972, หน้า 1-13) ที่ได้เสนอการสอนภาษาไว้ว่า ผู้สอนควรมีความเข้าใจในเรื่องธรรมชาติของการเรียนภาษา ซึ่งเด็กที่เรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาตินั้นสนใจเกี่ยวกับสาร ไม่ใช่ตัวภาษา แต่การสอนภาษาให้ห้องเรียนมักเน้นที่ตัวภาษา เพราะภาษามีไว้เพื่อสื่อสารไม่ใช่มีไว้เพื่อเรียน ดังนั้นผู้เรียนจะเรียนภาษาได้นั้นต้องมุ่งไปที่ความหมาย อาจารย์ต้องสอนโดยการให้เกิดการสื่อสารขึ้นในชั้นเรียนเหมือนกับที่ผู้เรียนสื่อสารกันกับพ่อแม่ที่บ้าน ซึ่งใกล้เคียงกับการใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ด้านวิธีการสอนทักษะการอ่าน นักศึกษาอยากให้อาจารย์ใช้สื่อเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านที่มีความทันสมัยกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน เพราะสื่อการสอนถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสอนภาษาให้แก่ผู้เรียนดังที่ทฤษฎีการเรียนรู้ของบลูม (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2535, หน้า 92-93, หน้า 115 อ้างอิงจาก Bloom, 1976) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายทางการศึกษา ในด้าน อุปกรณ์สื่อการสอน เป็นอุปกรณ์ที่จะช่วยให้ครูได้ใช้ในการสอนผู้เรียนให้สะดวกและเข้าใจได้ง่าย ซึ่งในส่วนของอาจารย์ผู้สอนมองว่าการสอนทักษะการอ่านต้องสร้างประเด็นในการอ่านให้กับผู้เรียนอย่างหลากหลายเพื่อให้เกิดการฝึกฝนทักษะการอ่านสารที่หลากหลาย โดยให้นักศึกษาฝึกอ่านข่าวที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน ทันสมัย เพื่อให้น่าสนใจสำหรับนักศึกษา รวมทั้งเรื่องอ่านที่นำมาจากสื่อออนไลน์ให้สามารถจับใจความ คิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลได้ ไปจนกระทั่งถึงความสามารถในการนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปได้ ตรงกับแนวคิดของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2545, หน้า 11-13) เสนอแนะว่าการใช้อุปกรณ์การสอนช่วยทำให้บทเรียนภาษาไทย น่าสนใจยิ่งขึ้น และจะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนโดยไม่เบื่อหน่าย เพียงแต่ผู้สอนมอบหมายงานให้ผู้เรียนช่วยกันหามาหรือช่วยกันทำขึ้น ก็จะเกิดประโยชน์แก่การเรียนภาษาไทยเป็นอันมาก หรือ ผู้สอนอาจให้นักเรียนเขียนเรียงความสั้น ๆ หรืออภิปรายเกี่ยวกับภาพหรือข้อความ นอกจากนี้ยังมีอุปกรณ์อื่น ๆ อีกเช่น ป้ายประกาศ แผนภูมิ บัตรคำ สมุดภาพ สมุดรวบรวมคำประเภทต่าง ๆ สำนวนภาษา พจนานุกรม

และหนังสือในห้องสมุด ซึ่งเป็นเครื่องช่วยในการเรียนภาษาไทยมีคุณค่ามากขึ้น

วิธีการสอนทักษะการเขียน นักศึกษาอยากให้มีวิธีการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเพื่อประกอบอาชีพ จะเห็นได้ว่านักศึกษาอยากได้วิธีการสอนที่สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้จริง ดังที่ศรีวิไล พลมณี (2545, หน้า 188) กล่าวถึงวิธีการสอนทักษะการเขียนว่าเป็นทักษะขั้นสูงในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทางภาษา เป็นทักษะที่จำต้องอาศัยทักษะอื่นเป็นพื้นฐานมาก่อน จึงจะทำให้สามารถเขียนได้อย่างมีทักษะ ดังนั้น ก่อนที่จะเขียน อาจารย์ควรวางแผนให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ ความคิด โดยอาศัยทักษะการฟังการอ่าน และการจัดประสบการณ์อื่นๆ ที่ให้ความรู้ ความคิด จากการที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้โดยผ่านเข้าสู่ผู้เรียน โดยการดู ฟัง อ่าน กระทำ แล้วฝึกให้แสดงออก ซึ่งความรู้สึกต่อสิ่งนั้นๆ รวมถึงความรู้ ความคิด จินตนาการในขั้นต้น การแสดงออกเพื่อสนองตอบสิ่งกระตุ้นที่พบเห็นผู้เรียนอาจแสดงออกได้ด้วยคำพูดอย่างสั้นๆ พอได้ใจความ ขณะเดียวกันความรู้ เรื่องกฎเกณฑ์ทางภาษา ประกอบการฝึกพูดจากกฎเกณฑ์ทางภาษาซึ่งเมื่อแสดงออกไปแล้ว สื่อสารให้ครูและเพื่อนเข้าใจ ตั้งใจรับฟัง ผู้เรียนจะมีความเชื่อมั่นและพร้อมที่จะเขียนและจะเขียนได้ดีกว่าพูด เพราะมีโอกาสได้ตรงจริง วางแผนการเขียน จัดเกลาภาษา โดยได้พัฒนาควบคู่ไปกับทักษะอื่นๆ ตลอดจนใช้เป็นเครื่องมือแสดงความรู้ ความรู้สึกนึกคิด และช่วยจัดบันทึกความจำในการเรียนรู้ ไปจนถึงขั้นใช้ติดต่อสื่อสารเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้เมื่อต้องการ เช่น การเขียนประกาศต่างๆ การเขียนบทความทางวิชาการ บทความทางวิจารณ์ เขียนจดหมายติดต่อบุคคลที่รู้จักและเขียนจดหมายเพื่อธุรกิจ เช่น การสมัครงาน การสั่งของ การขอความร่วมมือ การเชิญวิทยากร เป็นต้น ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ ด้านความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนที่มองการพัฒนาทักษะการเขียนควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกใช้กลวิธีในการเขียนที่หลากหลาย ให้สามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้ได้อย่างถูกต้องตามโอกาสให้นักศึกษาเขียนเรื่องที่อยู่อิสระ เช่น เขียนบันทึกประจำวัน เขียนเกี่ยวกับอาชีพที่อยากจะทำในอนาคต สาขาที่เรียน กิจกรรมที่ชอบทำยามว่าง งานอดิเรก ตรงกับแนวคิดของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ

(2545, หน้า 11-13) ที่เสนอว่าการสอนภาษาไทย สิ่งที่ต้องคำนึงถึงให้มากที่สุดคือ การใช้ภาษาไทยให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตของนักเรียนในฐานะที่เป็นสมาชิกของสังคม เมื่อสอนหลักภาษาเราก็ได้มุ่งสอนแต่กฎเกณฑ์เท่านั้น แต่ประสงค์จะให้นักเรียนใช้ความรู้อย่างถูกต้อง เมื่อสอนการใช้ภาษา เนื้อหาที่จะให้นักเรียนนำมาฝึก การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ควรเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการสอนให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษานั้น ควรให้นักเรียนอยู่ในสภาพหรือสถานการณ์ที่ต้องใช้ภาษาจริงๆ จะทำให้พัฒนาการทางภาษาของนักเรียนเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว

ในส่วน of ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษา ต่อวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมในแต่ละด้านอยากให้อาจารย์สอนโดยมีตัวอย่างประกอบเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย อยากให้อาจารย์ใช้สื่อออนไลน์ มีเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการสอน มีการสอนแบบบูรณาการการใช้ภาษาไทยในทักษะทั้ง 4 ด้านและสอนให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะภาษาไทยเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จะเห็นได้ว่าวิธีการสอนภาษาไทยที่เหมาะสมในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิมไม่เน้นการอ่านออกเขียนได้เพียงอย่างเดียว แต่เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและใช้ภาษาในการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิต เน้นการสอนภาษาไทยในฐานะเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปพัฒนานตนเองสอดคล้องกับแนวคิดของ เดลิมลาก ทองอาจ (2556) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์ด้านการสื่อสารสามารถดำเนินการได้ด้วยการให้ความรู้ และการฝึกหัด เพื่อให้เกิดความชำนาญ เนื่องจากเมื่อก้าวถึงการสื่อสารแล้ว ย่อมหมายถึงการแสดงออกความคิดผ่านรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งทักษะที่ใช้ส่วนใหญ่ คือ การพูด และการเขียน ดังนั้น กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย จะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการพูดและการเขียน ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนไป เช่น ให้ผู้เรียนสนทนาแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม จากนั้นในมานำเสนอหน้าชั้นเรียน หรือการให้เขียนงานส่วนบุคคล แล้วนำมาแลกเปลี่ยนกันอ่าน แล้วนำความคิดเห็นของเพื่อนไปปรับปรุงผลงานการเขียนของตนเอง

ด้านความคิดเห็นของอาจารย์ต่อวิธีการสอนภาษาไทยโดยภาพรวมที่เหมาะสม อาจารย์เห็นว่าการสอนในรายวิชาภาษาไทยสิ่งจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึง คือ ความสามารถในการใช้จริงของผู้เรียนดังนั้นสิ่งที่ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนคือการให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงในทักษะแต่ละด้าน โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการชี้แนะวิธีการในการฝึกปฏิบัติให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ผู้เรียนต้องการจะสื่อสารหรือรับ และสร้างให้เกิดความหลากหลาย มีกิจกรรมการสอนที่มีรูปแบบแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดกระบวนการคิดและประยุกต์ได้ต่อไป เนื้อหาหลากหลายประเภทมาให้นักศึกษาแล้วฝึกวิเคราะห์ วิพากษ์ ประเมินคุณค่าสาระที่ได้จากการอ่าน สอดคล้องกับแนวคิดของ สุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรหม (2539, หน้า 98-103) ที่ได้เสนอวิธีการสอนภาษาไทย ในแต่ละขั้นตอน โดยขั้นตอนแรกจะใช้การฟัง การอภิปราย การซักถาม การอ่านออกเสียงข้อความจากแผนภูมิ การอ่านในใจจากข้อความจากแผ่นปลิวที่ครูแจกให้ หรือการเขียนสรุปเนื้อหาเขียนวิจารณ์แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว ทำให้นักเรียนจะได้ฝึกทักษะหลายๆ ทักษะในขณะเดียวกัน

นอกจากนี้ผลการศึกษาคณาจารย์เห็นว่าควรเลือกเนื้อหาที่เป็นความสนใจของนักศึกษาในแต่ละสาขา มีความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์ และต้องใช้สื่อที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ โดยคำนึงถึงว่า นักศึกษาสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และการประกอบอาชีพได้ สอดคล้องกับงานวิจัยด้านการสอนภาษาของ กองวิจัยทางการศึกษา (2546: 31) ที่ได้กล่าวถึงการสอนภาษาไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีแนวคิดคือใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร เป้าหมายในการสอนภาษาคือเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร ส่วนหัวใจคือการใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นสื่อในการสื่อสาร มีหลักการคือสอนให้เกิดการเรียนรู้ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา เนื้อหาที่ใช่มิพอสสมควรเท่าที่ในชีวิตประจำวัน ซึ่งตรงกับงานวิจัยสภาพการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาของ วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ (2549) ที่ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ความต้องการพัฒนาการสอนของคณาจารย์ คือ รูปแบบและเทคนิคการสอนแบบ

เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนนิสิตต้องการให้คณาจารย์เตรียมการสอนล่วงหน้าและหาสอนให้ตรงเวลา สอนให้สนุกสนาน ใส สื่อการสอนที่หลากหลาย วัดและประเมินผลเป็นระยะสม่ำเสมอ และปรับปรุงเนื้อหาวิชาที่สอนให้ทันสมัยอยู่เสมอ และเป็นไปในแนวทางเดียวกับจิตติมา อัครธิตพงศ์ (2552) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ด้านการเรียนการสอน นักศึกษาเห็นว่าเนื้อหาวิชานั้นมีความทันสมัยเหมาะสมกับสาขาที่เรียนเป็นวิชาที่น่าสนใจ สาระเนื้อหาดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ด้านผู้สอน มีการสอนที่สอดแทรกประสบการณ์ ทำให้เข้าใจได้ ความรู้ มีความเป็นกันเอง มีการเอาใจใส่ใหม่ ๆ มาสอนเสมอ และผู้สอนมีความเอาใจใส่กับผู้เรียนเป็นอย่างดี ส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนมีกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดงานเป็นกลุ่มให้กับนักศึกษา ผู้สอนมีส่วนช่วยกระตุ้นให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

## ข้อเสนอแนะ

### ข้อเสนอแนะเพื่อด้านการสอนภาษาไทย

1. อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย ควรฝึกให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะไปพร้อมกับกระบวนการคิดต่างๆ เช่นการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดสร้างสรรค์ การคิดวิเคราะห์ เป็นต้น
2. อาจารย์ผู้สอนควรจัดชั้นเรียนวิชาภาษาให้เป็นชั่วโมงที่เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาในการสื่อสารกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนด้วยกัน
3. อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยควรใช้สื่อที่มีความหลากหลาย มีความทันสมัย เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาไทยมีความน่าสนใจ
4. อาจารย์ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกระตุ้นให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาไทย ในรูปแบบต่างๆ ที่หลากหลาย เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การชมภาพยนตร์ การเป็นพิธีกร

### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิธีการสอนภาษาไทยแบบบูรณาการเรียนรูที่มุ่งพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งสี่ด้านไปพร้อมๆ กัน

2. ควรมีการศึกษาถึงวิธีการสอนที่เหมาะสมใน  
รายวิชาอื่นๆ โดยเฉพาะในรายวิชาศึกษาทั่วไป เช่น พัฒนาความคิดด้านต่างๆ เช่น การคิดอย่างสร้างสรรค์  
ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดวิเคราะห์

### เอกสารอ้างอิง

- กฤษณพงศ์ กิรติกร. (2548). *แนวคิดในการจัดการวิศวกรรมศาสตร์ศึกษา*. สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2556. จาก [http://www.me.psu.ac.th/ME\\_NET/Dr. Krissanapong](http://www.me.psu.ac.th/ME_NET/Dr. Krissanapong).
- กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา. (2546). *การศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารตามหลักสูตรการขั้นพื้นฐาน*. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
- กิตติ รัตนราช. (2550). *วิธีการสอน. (Teaching Methodology)*. เอกสารเผยแพร่ความรู้วิชาการศึกษา หมายเลข 04/2550 ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2555. จาก [http://www.siamtech.ac.th/academic\\_sec/menu\\_downloadsfiles/learning%20methodology.pdf](http://www.siamtech.ac.th/academic_sec/menu_downloadsfiles/learning%20methodology.pdf)
- จิตติมา อัครดิพงษ์. (2552). *ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปการศึกษาที่ 2/2552*. รายงานการวิจัย. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2556). *ผลลัพธ์ของการสอนภาษาไทย Outcomes of Thai language teaching*. สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2556. จาก <http://www.thaiteachers.tv/blog/chalermlahp/2013/07/150>
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). *การสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : เมธิพิสัยจำกัด.
- ทิตินา แฉมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ, สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล ศรารักษ์. (2546). *รูปแบบการสอนทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับครูศึกษาทางคหกรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- บุญส่ง นิลแก้ว. (2541). *วิจัยการศึกษา. ภาควิชาการประเมินผลและวิจัยการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อส่งเสริม.
- ประเวศ วะสี. (2541). *ปฏิรูปการศึกษา-ยกเครื่องทางปัญญา : ทางรอดจากความหายนะ*. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. (2543). *การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา:การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี*. รายงานการวิจัย, กรุงเทพฯ : หจก.อรุณการพิมพ์จำกัด
- พศิน แดงจวง. (2536). *ปัจจัยทางจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาหลังมัธยมศึกษา:กรณีศึกษาโครงการครูทายาท*. รายงานการวิจัย ภาควิชาส่งเสริมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2551). *การเลือกวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา. หน่วยส่งเสริมและพัฒนาวิชาการ งานบริการการศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ฉบับที่ 6/2551*
- ศรีวิไล พลมณี. (2545). *ภาษาและการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทเคล็ดไทย จำกัด
- ศิริกาญจน์ โกสมุทร และดารณี คำวังนัง. (2545). *ชุดพัฒนาสู่มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน : สอนเด็กให้คิดเป็น*. กรุงเทพฯ : เสริมสิน พรเพรส ชิสเท็ม.

- สมชาย รัตน์ทองคำ. (2545). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณสำหรับ  
นักศึกษากายภาพบำบัด มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต  
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2539). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์  
จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- สิริวรรณ นันทจินบูล และธันวาคม เสริชัยกุล. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร : การพัฒนาทักษะการรับ  
สาร. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. (2539). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทย  
วัฒนาพานิช.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ. (2549). สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์  
มหาวิทยาลัยบูรพา. รายงานการวิจัย. ชลบุรี : มหาวิทยาลัยบูรพา
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หทัยรัตน์ เต็มใจ.(2552). การพัฒนาสื่อการสอนวิชาภาษาจีนด้วยเทคโนโลยีมัลติมีเดียสำหรับนักศึกษา  
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่เรียนภาษาจีนระดับกลาง.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต  
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อัญชลี ทองเฒ และมธุรส จงชัยกิจ. (2555). การพัฒนาฐานความรู้ภาษาไทยระดับอุดมศึกษา.  
วารสารสุทธิปริทัศน์, 26(80), 73-97
- เอกฉัตร จารุเมธีชน. (2539). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

MacNamara, John. (1972) .Cognitive basis of language learning in infants. *Psychological Review*, Vol  
79(1), January

McCrink, Carmen Lourdes Suarez. (1999). The Role of Innovation Teaching Methodology and  
Learning Styles on Critical Thinking. *Dissertation Abstracts International*. 59(9)